

Treballar en publicitat és plasmar idees i projectar campanyes; però també és donar forma física als dissenys i col·locar-los allà on s'ha decidit que havien d'anar i amb el format corresponent. Aquesta és, a grans trets, la tasca que l'Alfred Villaroya duu a terme, juntament amb el seu soci, Manuel Barragan, des de Spert: **"No toquem la part creativa sinó la de servei."**

L'Alfred va arribar al món de la publicitat una mica de retop. Cap als 20 anys va començar a pintar. **"cartells de cinema per als Estudis Lloan i Il·lustracions amb ploma per a l'editorial Plaza y Janés."** El dibuix li agradava i n'era autodidacta. **"En 1963 se'm va presentar l'oportunitat de muntar els espais publicitaris del metro. Era un camp sense explotar, gairebé no hi havia espais publicitaris al metro i jo havia de crear-los, promoció-los i realitzar-los, o sigui, fer els dibuixos, perquè llavors es dibuixava i es pintava a mà. A Barcelona ja existien cases que pintaven cartells per als carrers i per a les parets, com Fontcoberta i Bermejo. Així que arran d'aquest encàrrec vaig tenir la necessitat de fundar una empresa que pogués retolar els anuncis, fixar els cartells, etc. D'aquesta manera vaig crear uns espais emmarcats que van afavorir l'expansió del mercat de la publicitat ja que eren una necessitat que en aquell moment no estava coberta, tan sols hi havia els anuncis pintats del metro, els anuncis que lluien els tramvies i unes columnes publicitàries als carrers més freqüentats de la ciutat. Més endavant seria el pioner dels plafons lluminosos i d'aquí va venir l'expansió de l'empresa fins al dia d'avui."** En un moment d'aquesta expansió entra en escena Manuel Barragan: **"L'any 1972 ens vam fusionar i ell es va fer càrrec de la projecció. En 1980 vam fundar Spert, sota la direcció d'ell. Ha estat sota la seva iniciativa que Spert ha arribat a ser pionera i competitiva en aquest mercat per la seva qualitat i seriositat."**

A ningú no se li escapa que la manera de treballar en publicitat ha evolucionat molt d'ençà de 1963: **"En aquell moment tot es feia a mà i ara dibuixa un ordinador. Actualment la mà d'obra no ha de saber dibuixar sinó tenir un criteri artístic i unes mans molt curoses que sàpiguen fer les coses perquè la ciència avui està a les mans de la informàtica. El que abans feia una persona durant una setmana, ara ho fa l'ordinador en poques hores. Aquest ha estat el canvi més espectacular."** D'acord amb la manera de treballar dels nostres dies, **"el nostre ram abraça quatre seccions: el *plotter*, que talla els plàstics i fa les lletres; la imatge corporativa, que fa els rètols grans dels bancs i de les benzineres; la serigrafia, i la impressió digital."** El sector en què es mou l'Alfred Villaroya no té gremi propi així que, per proximitat, pertany al dels pintors. Ell vol matisar, però, que **"molts de nosaltres, més que fer de pintors en el sentit tradicional, treballem les arts gràfiques. Bona part de la nostra feina es fa amb serigrafia i impressió digital, que són tècniques més properes a les arts gràfiques."**

"Els nostres clients", diu l'Alfred, **"són, sobretot, agències de publicitat però també marques que ens contracten directament perquè ja tenen els seus dissenyadors i només els cal la realització tècnica."** I una de les primeres preguntes que deuen formular-los a Spert és quant de temps volen tenir exposat l'anunci: **"La vida d'un anunci depèn del que vol el client. Els rètols de les benzineres, per exemple, han de durar el màxim; algunes tanques d'exterior, en canvi, pot ser que hagin de tenir**

quinze dies de vida o anys. Qualsevol dels productes que fem amb vinil, pintura o adhesiu tenen garantits entre cinc i set anys. El paper i la serigrafia duren menys." En el terreny dels materials, **"hi ha qui ens demana productes ecològics tot i que el que ens sol·liciten més sovint és que siguin ignífugs."**

Els encàrrecs que reben a Spert solen estar ja dissenyats: **"Ens porten la maqueta amb el disseny. De vegades, però, les empreses i entitats ens vénen amb una maqueta i ens expliquen la seva idea perquè nosaltres ens encarreguem de tot. Aquesta manera de treballar era més habitual anys enrere, i veies coses molt ben fetes i també coses desastroses. Avui el tema està més ben organitzat i el nivell ha augmentat gràcies a les escoles, d'on la joventut surt preparada amb uns coneixements d'estètica i de disseny."** Alguns dels encàrrecs que han arribat a mans d'aquest empresari consisteixen a **"cobrir completament les façanes d'edificis amb teles transparents i vaporoses -perquè les traspassi el vent- i impreses amb la imatge d'una fotografia. La primera que vam fer va ser a l'Església de Betlem -a Barcelona- simulant el contorn de l'edifici. Ho vam fer a mà perquè encara no teníem la màquina, que compraríem després als Estats Units."** Del dibuix manual se'n va encarregar ell, i de les gestions per aconseguir la màquina, Manuel Barragan. Un cop la van tenir, va ser difícil aconseguir les primeres feines però després s'ha produït una explosió.

Introduir-se al món de la confecció tècnica d'espais publicitaris aboca a un ofici **"que comporta molta pràctica i treballar en la feina. Les escoles s'ocupen sobretot de la creació de la imatge, del disseny; la realització de la feina s'aprèn com un ofici, en la pràctica diària. A Spert gairebé tots els treballadors van començar com a aprenents i ara són encarregats de secció, operaris de primera i realitzadors de les feines. Una persona jove s'integra aviat en un tipus d'empresa que segueix aquestes línies de treball perquè té energia."**

Treballant a Spert podem trobar unes 40 persones. Respecte a altres cases del sector, **"han nascut darrere nostre i ara, a Barcelona, devem ser 4 o 5 que oferim un cert nivell i som competitives. Cadascuna deu tenir una plantilla com la nostra o menor."** El mèrit de l'èxit assolit per aquesta empresa **"no ha estat únicament meu sinó d'un equip de persones."** L'Alfred confessa **"haver patit i gaudit però em sento satisfet perquè he fet la feina que m'ha agradat. He procurat mantenir els llocs de treball creats i que la tècnica s'anava menjant. Les persones i els coneixements que aporten són la riquesa de l'empresa."** Després d'aquestes paraules no resulta estrany sentir-li dir: **"Aprecio molt les persones i em sento satisfet d'aquelles amb qui m'he relacionat, clients i companys."** A aquests companys del dia a dia els vol recordar que **"fer la feina ben feta, encara que soni a eslògan polític, és fonamental. No hem de pensar que la màquina ho fa tot i que el nostre cervell pot descansar."** Només amb aquest plantejament podran assolir la fita que s'ha marcat Spert: **"Estar a l'alçada de la competència nacional i europea",** la qual coneixen directament ja que **"hem treballat per tot Espanya i a Anglaterra."** Ens acomiadem d'aquest empresari agraint-li, d'entre totes les novetats que ha aportat al sector, que ens permeti cobrir les façanes dels edificis en obres o en procés de restauració amb teles adients amb la bellesa de les ciutats.

**“Fer la feina ben feta,
encara que soni a
eslògan polític, és
fonamental”**

Alfred Villaroya - Santa Coloma de Cervelló (Baix Llobregat)